

Rasmussen: Dette Forslag er jo temmelig nyt her, men er alligevel for saa vidt en gammel Bekendt, som det har været fremlagt i det andet Ting uden at være kommet ret vidt. Fra Administrationens Standpunkt, fra hvilket Forslaget jo ses i Bemærkningerne, kan det gerne være, at det vilde være hensigtsmæssigere, om der blev oprettet en Filial, der kom umiddelbart i Berøring med den centrale Administration. Naar ogsaa det Moment fremhæves, at det kunde øve en heldig Indflydelse i Retning af at hindre, at en Katastrofe, eller hvad man vil kalde det, som den, der fandt Sted for nogle Aar tilbage, saa let kommer igen, tror jeg dog, at det ikke saaledes helt vil kunne forebygge den Slags Forhold. Vi vide jo alle, at i Reglen ere vore Embedsmænd hæderlige Folk, men det gælder dog om dem som om alt her i Verden, at der er ingen Regel uden Undtagelse. Den Slags uheldige Forhold kunne ogsaa forekomme, selv om der kun var eet Kontor, og vedkommende altsaa ikke havde to Steder at bære Ansvarét for. Dette kan vel derfor egentlig ikke siges at være nogen særlig Grund til at gaa ind paa det foreliggende Forslag. — For Befolkningen vil Forslagets Vedtagelse jo ikke medføre nogen som helst Forandring, thi den Nemhed, som den kan faa, har den allerede ved Kontoret i Fakse. Af den Grund bør man derfor ikke være meget hidsig efter at forøge Udgifterne i den Retning. Der er ogsaa dette mærkelige ved Sagen, at, saaledes som Forholdet er, synes Bestyreren af Kontoret i Fakse at være selvstændigere, end han vilde blive ved den ny Ordning, idet Hovedbøgerne for de forskellige Virksomheder under Amtstuen skulde flyttes tilbage til Vordingborg i Stedet for som hidtil at være i Fakse. — Jeg synes saaledes ikke, at der er nogen Grund til nu at begynde at foretage Forandring, og Loven af 1860 har rimeligvis heller ikke tænkt paa, at der skulde være en selvstændig Filial i Fakse. Loven af 1860 synes nærmest at have tænkt paa, at der i Præstø Amt saavel som i de andre Amter kun skulde være een Amtstue, og indtil denne Ordning kunde træffes, skulde der være en Slags Hjælpekantor i Nærheden af Rønnede, alt-

saa saaledes som det nuværende i Fakse. Der er sikkert ikke tænkt paa, at der skulde være tre Amtstuer i Præstø Amt. Den Ordning, som for øvrigt findes paa Sjælland, er jo saadan, at man i 5 Amtsræds kredse kun har 5 Amtstuer; men i Præstø Amt har man 3 Amtstuer, hvilket synes at være noget rigeligt. Ganske vist har Præstø Amt en mindre heldig Figur. Men selv den Ordning, her foreslaas, vil ikke være aldeles tilfredsstillende, idet en Del af Præstø Amt, navnlig Tybjerg Herred, gaar helt op til Sorø Amt og vil saaledes ikke faa Nytte af en Ordning som denne. Hvorvidt det altsaa skulde være nyttigt at foretage en Ordning som den foreslaaede, er jeg i alt Fald i Øjeblikket ikke sikker paa. En Vedtagelse af Skatte-lovene kan f. Eks. gerne medføre nogle Forretninger, som kunde gøre det ønskeligt at oprette flere Filialer, men saa længe en saadan Vedtagelse ikke er sket, og saa længe der ingen Oversigt er over, hvilket Arbejde det vil medføre, synes jeg ikke, der er Grund til at foretage nogen Forandring. Forholdene i Præstø Amt ere saaledes, at Hovedamtstuen ligger i Vordingborg, og en anden Amtstue have vi paa Møen for 7 Kommuner. Men Møen er jo nu i god Forbindelse med Sjælland, flere Gange daglig, dels ved Færge, dels ved Dampskib. Jeg finder derfor ikke, der er nogen Grund til at slaa noget fast, som kunde forrykke det Standpunkt, Loven har tænkt paa, og som sikkert er i Overensstemmelse med alle de Forhold, som ellers findes paa Sjælland. Jeg skal derfor henstille, at dette Forslag ikke bliver fremmet, og i alt Fald ikke, før der kommer fyldigere Oplysninger, som kunde vise, hvilken Ordning der vil være den heldigste. Navnlig tror jeg, at i alt Fald to Amtstuer i Præstø Amt ville være tilstrækkelige, naar Beliggenheden kun bliver noget heldigere, end Tilfældet er. Lovforslaget bliver vel henvist til et Udvalg, og jeg vil da haabe, at dette ikke forivrer sig med at bringe Sagen frem, men tænker lidt mere paa Fremtiden, inden man tager en Beslutning med Hensyn til, hvorledes man skal forholde sig i denne Sag.